

PAŘÍŽSKÁ KLIMATICKÁ DOHODA JE PO FAKE KORONA-PANDEMII DALŠÍM PODVODEM STOLETÍ. ZFALŠOVANÉ PODKLADY STORNOVÁNY. HROZÍ PLANETĚ SPÍŠE OCHLAZOVÁNÍ?

- CZ24 News | 6. března 2021

Valentin Katasonov připomíná základní souvislosti a pozadí lži o globálním oteplování a konstatuje, že největší hrozbu pro lidstvo představuje nikoli změna klimatu, ale vykonstruovaná hysterie

Ve věku internetu a sociálních sítí je možné člověka přesvědčit o lecjakém nesmyslu. Před téměř půl stoletím se globální elita rozhodla deindustrializovat světovou ekonomiku. Toto rozhodnutí bylo podloženo zprávami Římského klubu, zdůvodněno teorií „postindustriální společnosti“ a vysvětleno v různých studiích. Jedna z nich přinesla doktrínu údajného globálního oteplování vlivem skleníkového efektu způsobeného kyslíkem uhlíčitým, metanem a řadou dalších plynů emitovaných do ovzduší průmyslem, dopravou, zemědělstvím a domácnostmi a nakonec i jednotlivými zvířaty a lidmi.

Na začátku sedmdesátých let měly spekulace o skleníkovém efektu statut poněkud paradoxní hypotézy. Existovala totiž spolu s opačnou hypotézou hovořící o nadcházejícím ochlazování planety. Vedly se vědecké diskuse, které přispěly k lepšímu pochopení procesů v biosféře Země a interakce společnosti s přírodou. V osmdesátých letech byly takovéto diskuse už vzácností. Hypotéza skleníkového efektu a oteplování klimatu planety začala bez zjevného vědeckého důvodu vystupovat do popředí. Na konci osmdesátých let získala statut „teorie“ a údajné oteplování klimatu začalo být prezentováno jako klimatická katastrofa. Zastáncům nové „teorie“ přišla na pomoc média a filmová studia, která lidi děsila apokalyptickými obrazy; vznikaly scény druhé potopy světa vykreslené jako důsledek tání věčného ledu na zemských pólech.

Příprava na zelený teror

Celá tato grandiózní operace byla přípravou na konferenci OSN o životním prostředí a udržitelném rozvoji v Rio de Janeiru v roce 1992 (v létě 1991 jsem osobně jako konzultant OSN připravoval materiály pro konferenci za Sovětský svaz). Uvedená konference přijala Rámcovou úmluvu o změně klimatu; globální oteplování a hrozba klimatické katastrofy v důsledku lidské činnosti byla již vnímána jako axiom, pro nějž netřeba provádět důkazy.

Pak už OSN jednala v souladu s plánem přijatým v Rio de Janeiru. V roce 1997 byl zpracován a připraven k podpisu Kjótský protokol, který stanovil specifické kvóty pro emise CO₂ a určil časový rámec pro dosažení stanovených úrovní emisí pro jednotlivé země.

„Boj proti oteplování klimatu“ trvá tedy již mnoho let. Důležitým mezníkem byla Pařížská konference o klimatu v prosinci 2015, na které se sešly delegace z 200 států a jurisdikcí. Výsledkem byla Dohoda o změně klimatu, která předpokládala dosažení nulových emisí skleníkových plynů do poloviny 21. století.

Americký prezident Donald Trump (USA podle odhadů vypouštějí asi 1/5 všech emisí CO₂) sice prohlásil, že jeho země nebude do Pařížské dohody zapojena, ale Joe Biden, který byl nyní umístěn do Bílého domu, oznámil hned druhý pracovní den, že se Amerika k Pařížské dohodě vrací. A dal jasně najevo, že Spojené státy jsou připraveny dokonce přímo vést globální hnutí v boji proti klimatické katastrofě. Dosti symbolicky hned došlo k nepříjemnosti: v únoru zasáhly Texas a řadu dalších států takové mrazy, jaké nebyly pozorovány celá desetiletí. Několik desítek lidí zemřelo na podchlazení, tisíce utrpělo omrzliny a čtyři miliony Američanů zůstalo bez elektřiny. Během téhož února se nikoli jen kvůli tomu znovu objevily teorie a hypotézy, které naznačují spíše dlouhodobé ochlazování planety.

V Americe, navzdory diktátu oficiální vědy, existuje mnoho vědců, kteří odmítají teorii oteplování. Frederick Seitz, bývalý prezident Americké akademie věd, s ní polemizoval po mnoho let; 17 tisíc amerických vědců podepsalo kolektivní petici proti klimatickému podvodu. O tom se lze dočíst v [rozhovoru](#) s členem korespondentem Ruské akademie věd Andrejem Kapicou pod názvem „Globální oteplování a ozonové díry jako nepodložené vědecké mýty“. Kapica, stejně jako Seitz a tisíce dalších vědců, tvrdí, že Kjótský protokol a Pařížská dohoda jsou podvodem v zájmu světové oligarchie, že trendy stojící za těmito dokumenty jsou „*tou pravou hrozbou pro lidstvo a těžkou ranou pro jeho budoucnost.*“

Nicméně z digitálního prostoru jsou nadále důsledně odstraňovány a cenzurovány veškeré informace, které zpochybňují dogma o oteplování klimatu. Přitom oteplovacích podvodů jsou tisíce, jen se o nich nesmí veřejnost dozvědět. Ale občas se tak přesto stane.

Climategate

Před více než deseti lety pronikla censorským sítím událost, která je od té doby známa jako „Climategate“. V centru pozornosti celého skandálu bylo oddělení pro klimatologii (Climatic Research Unit – CRU) university Východní Anglie, které je jedním ze tří hlavních poskytovatelů informací o klimatu pro Mezivládní panel OSN pro změny klimatu (IPCC). A IPCC je zase klíčovou jednotkou OSN pro klimatickou tematiku.

V listopadu 2009 neznámé osoby rozšířily prostřednictvím internetu archivní soubor, který obsahoval informace odcizené z uvedeného klimatologického oddělení. Kritici teorie globálního oteplování zapříčiněného člověkem se s informacemi seznámili, a dospěli k závěru, že výchozí data odporovala

této teorii, a proto byla utajena či zkreslena.

Nahlédli rovněž do kuchyně na přípravu „cinknutých“ informací. Například 16. listopadu 1999 ředitel klimatologického oddělení Phil Jones napsal: *„Právě jsem použil Mikeův trik z žurnálu Nature a do každé teplotní řady jsem přidal skutečné teploty ... abych zakryl pokles.“* 11. března 2003 Jones [vystoupil](#) s hrozbou na adresu editora časopisu „Climate Research“. Podráždilo ho, že si editor dovolil publikovat názory expertů s alternativními pohledy.

Navíc byla odhalena spojení pracovníků oddělení s těmi, kdo se v jiných zemích zabývali konstruováním „teorie oteplování“. Ukázalo se, že jde o širokou mezinárodní síť, pro které je na místě pojem „spiknutí“. Teoretici oteplování se například snažili snižovat reálné teploty na Zemi v dobách středověku, aby mohli představit současné teploty jako bezprecedentně vysoké.

V souvislosti se skandálem klimatologického oddělení bylo provedeno něco okolo tuctu kontrol, všechny ale byly čistě formální. A tomu odpovídaly i závěry. V roce 2010 k tomu americká agentura pro ochranu životního prostředí uvedla, že *„šlo čistě o otevřenou diskusi vědců pracujících na problémech, které vyvstávají při kompilaci a prezentaci velkých a složitých datových souborů.“*

Bez skrupulí

V roce 2011 došlo ke druhé podobné události – úniku souboru FOIA2011 s 5 000 dopisy o objemu 173 MB. Soubor byl [zveřejněn](#) na serveru Sinwt.ru. Tentokrát žádné kontroly ani prověrky neproběhly. Podvodná činnost klimatologického oddělení zůstala nepotrestána – a CRU pak významně přispělo k přípravě Pařížské konference o klimatu.

Siliconová mafie mezitím vyčistila z internetu vše, co s tímto skandálem souvisí. Dosud je však možné si stáhnout podrobnou (180 stránek) studii Johna Costella [THE CLIMATEGATE EMAILS](#). Existují také autoritativní informační zdroje, které po mnoho let odhalovaly lež zvanou „klimatická katastrofa“: [Climate Audit](#); [Watts Up With that?](#)

Mimochodem životopisci Donalda Trumpa poznamenávají, že svého času byl budoucí americký prezident horlivým stoupencem teorie globálního oteplování. Ovšem pouze do roku 2010, kdy se seznámil s materiály o Climategate. Poté se jeho postoj dramaticky změnil. Přestal důvěřovat oficiálnímu hysterčení a poté, co přišel do Bílého domu, oznámil, že Amerika vystupuje z Pařížské dohody o klimatu.

Za Bidena jsme už opět zpátky. Klimatický podvod se všemi Grétami může nerušené pokračovat. Vráti se do veřejného prostoru hned jak zeslábné hysterie stejného druhu Operace Covid-19. Mají totiž stejný cíl.

Autor: Valentin Katasonov

Překlad: protiproud.cz/

Zdroj: <https://www.fondsk.ru/>